

holder sig saaledes med Hensyn til Kronborgs Amtstuedistrict, hvor nemlig Skiftejurisdictionen allerede er hævet ved en Beskjendtgjørelse af 16de Juni 1848 og overdragen til Retsbetjentene i Districtet; og dette er, saavidt man kan slutte af den forelagte Finantslov, skeet, uden nogen Erstatning, til Amtsforvalteren. Der er saaledes endnu de tvende andre Amtsforvaltere tilbage. Amtsforvalteren i Frederiksborg District har efter Udkastet til Finantsloven en Indtægt i Skiftesalair af 1135 Rbd. Dette er en temmelig betydelig Indtægt, men det er desuagtet muligt, at det større Contoirhold, som disse Forretninger i Forbindelse med Rægdsvæsenet udfordre, kunde gjøre ham tilbøielig til at afstaae Jurisdictionen uden Godtgjørelse; men Intet er dog herom oplyst. Derimod har jeg senere erholdt en paalidelig Efterretning om, hvorledes det forholder sig i Hirschholms Amtstuedistrict; det maa være skeet ved en Forglemmelse, at Finantslovs-Udkastet ikke har oplyst Noget om, at denne Embedsmand har Skifteintrader; thi han har, efter et Gjennemsnit af de sidste 5 Aar, aarligt havt næsten 700 Rbd. i saadan Indtægt. Han antager, at det vilde være ubilligt mod ham, at berøve ham denne Indtægt, da det ikke kan gjøre nogen væsentlig Forandring i hans Contoirpersonale, at han befries for de omspurgte Forretninger. Der er derhos endnu den Omstændighed at bemærke, at ved hans Ansættelse er Skiftejurisdictionen udtrykkelig overdragen ham, og det blev specielt reserveret, at han skulde underkaste sig de Forandringer, som man senere maatte finde Anledning til at gjøre med Hensyn til nogle andre Forretninger, som bleve ham overdragne, nemlig som Forstcasserer, men ingen saadan Reservation tagen med Hensyn til Skiftejurisdictionen. Han antager det saaledes for vist, at man ikke med Billighed kan berøve ham Skiftejurisdictionen og de dermed forbundne Intrader, uden passende Godtgjørelse. — Det er dette Punkt, som

jeg har villet gjøre opmærksom paa, uden at jeg dog derom endnu ved anden Behandling har villet stille noget Endringsforslag. Dette vil ialfald paa den i Reglementet bestemte Maade kunne komme frem ved tredie Behandling. Jeg skulde imidlertid ønske, at den høitagtede Justitsminister først vilde udtale sig om, hvorvidt der maatte have fundet nogen Conference Sled mellem ham og Finantsministeren om denne Gjenstand, og om det er Finantsministeren ligegyldigt, at den Bestemmelse optages i Loven, at de vedkommende Amtsforvaltere skulle miste Skiftejurisdictionen strax, uden Hensyn til, at derved muligt kan paabyrdes Statskassen en ikke ubetydelig aarlig Udgift, en Udgift, som jeg troer uden Skade kunde spares, da jeg ikke seer nogen paatværgende Nødvendighed til at forandre disse Skiftejurisdictioner, førend dette kan ordnes saaledes, at det bliver uden Byrde for Statskassen. Der er endnu et vigtigt Statsinstitut, som denne Lov vil berøre, nemlig Universitetet og det dermed forbundne Communitet; det vil uden tvivl ogsaa her blive Tilfældet, at man kommer til at give de Universitetsforvaltere, som hidtil have besørget Skifteforvaltningen paa Universitetets Gods, og deraf have havt en aarlig Indtægt, som vel for Alle kan anslaaes til imellem 4 og 500 Rbd., idetmindste nogen Godtgjørelse; men jeg har dog ikke anseet denne Udgift, hoormed Universitetet vil blive bebyrdet, for saa betydelig, at der derfor burde afvises fra det Princip, at alle disse jorddrotlige Skiftejurisdictioner skulle ophæves, og ophæves saasnart som det uden dverveiende Ulempe kan skee. Jeg troer ogsaa, at Universitetet, alting veloverveiet, vil være ret vel tjent med at blive af med denne Skiftejurisdiction, thi, om ogsaa dette for Diebliffet vil paaføre Universitetet nogen forøget Udgift, vil dette Tab rimeligviis i Tiden kunne indvindes ved Besparelse i Administrationspersonalet.